

ABONAMENTUL :

Pe un an . . . 28 — Cor.
Pe jumătate an 14 —
Pe 3 luni . . . 7 —
Pe o lună . . . 2-40

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . 40 — franci

Telefon

pentru oraș și interurban
Nr. 750.

REDACTIA
și ADMINISTRAȚIA:
Strada Zrinyi Nrul 11.

INSERȚIUNILE
se primesc la administra-
ția.

Mulțămite publice și loc
deschis costă șirul 20 c.

Manuscrisurile nu se în-
napoiază.

ROMÂNUL

Încă o broască

Nici râioasă, nici țestoasă, ci tocmai potrivită: broască de Oradea-mare! Negustorii de pește au dus-o la Brașov și-au expus-o vederii publice în muzeul merceologic al școlii comerciale superioare române greco-orientale de sub direcția d-lui Arsenie Vlaicu.

Ca toate broaștele sare și ea: din lac pe uscat, de pe uscat în mocirle și iar la țarm și orăcăește pretutindeni, de nici cu crucea preasfântă a unui mitropolit nu-i poți infunda gura. Scăpase din muzeu acum opt ani și numai părintele protopop, pe atunci paroh, dr. Vasile Saftu știe prin câte nădușeli a trecut, ca s'o prindă și să dea seamă Eforiei Școlare, al cărui președinte era, că nu s'a pierdut comoara nestimată din muzeul școlii comerciale. Abia în anul trecut s'a întâmplat ce s'a întâmplat: d. Vlaicu se astâmpăraseră și-și vedeau și el ca un pocăit beduin de tabla de șah.

De acum înainte greșea fu a „comitetului național“, care introduseră în foaia sa „Românul“ și o rubrică de șah. Și d. Vlaicu a răbdat un an de zile, doar-doar își va ceti odată și numele său printre numele măiestrilor jucători de șah. Măcar în rubrica aceea, dacă nu altundeva. Dar dacă a văzut, că nimeni nu-l laudă și că *văitorul* lui este amenințat să fie trecut sub tăcere, ca și al Sfinției Sale Călugărul, care are pepinieră de broaște la Oradea, s'a gândit una și bună: „Fac și eu una nefăcută. Adecă de ce aș fi eu mai bun

decât Mangra, ori Brote, ori Burdea etc. etc. Numai fiindcă sânt din Brașov?“

Și aducându-și aminte de salturile mortale ale măscăricilor din circurile Anversului și Budapesta, s'a dat și d. Vlaicu odată peste cap — este doar bărbat și nu trebuie să-i fie rușine — și iată-l și pe dumnealui coșcogea director de ziar românesc mangrist și guvernamental „Deșteptarea“.

Pentruca să puteți înțelege lucrul acesta, trebuie să știți că d. Vlaicu este profesor de franțuzește și și-a cumpărat încă de pe băncile universității Fabulele lui Lafontaine, pe care l-a cetit din doască'n doască.

Și ca să nu se piardă un amănunt biografic, când va fi să i-se scrie biografia d-lui Vlaicu în ediția a doua a Enciclopediei, trebuie să povestim fapta eroică a tânărului student universitar, când ajunsesse cu cetitul la fabula a treia din cartea întâi a Fabulelor lui Lafontaine.

Deștept cum e — dela această însușire a sa își botează doar și ziarul: „Deșteptarea“ — universitarul Vlaicu descoperi încă din titlu, că-i vorba despre broasca și boul din fabula românească.

Il interesa un singur lucru: dacă oare și broasca franțuzească crepă, dupăce se umflă ca să crească și să fie arătoasă și ea ca boul de lângă ea? Și ceti deșteptul tinăr, ceti, ceti până ajunse la cuvintele:

La chétive pécure S'enfla si bien qu'elle creva.

— „Nu-i nimic, mă rog. Las' să crepe. Crape doar numai broasca lui Lafontaine. Voi arăta eu, că de-atunci până astăzi s'au schimbat broaștele“.

Și-atunci se întâmplă marele eveniment istoric: d. Vlaicu luă o fluiditate chimică — învățase doar și chimia — și șterse cele două rânduri din fabula lui Lafontaine, fiindcă nu mai corăspundeau timpurilor moderne.

Și decum puse piciorul în Brașov el începu să se umfle. Întreba pe toți de-a rândul, și pe foști colegi, și pe prieteni, și pe fiefertatul protopop Voina și pe alți colaboratori și chiar și pe I. P. S. mitropolit, îi tot întreba, dacă e tot broască, ori dacă s'a prefăcut în mamifer? Ei, dar cu toții îl asigurau, că încă e broască. Ba când l'a prins de urechi și l'a scuturat bine un om colea ca părintele Saftu, țitii bietul broscoiu și huști în mocirlă, unde-și uită că voia să se umfle.

Mult se mai gândi bietul de el: „Oare oamenii ăștia au ochi? Văd ei bine? Căci simțesc eu doar, că era cât pe-acți să mă fac cât un bou, dacă m'ar fi lăsat Saftu ăla să mă mai umflu nițel: Lasă numai. ăștia nu-s de seama mea. Imi caut eu alții, cari mă pot asigura, că mă prefac din broască în bou, oameni de pânura mea, cu cari să poți sta de vorbă“.

Tânguielile se auziră în Oradea-mare, la pepiniera de broaște mangriste. Și Sfinția Sa dădu cu cărja prin lac și scoase un brotecel de mai mare dragul de el. — „Măi băiete, îi zise, ian colo la Brașov e un broscoiu, ce nu mai are astâmpăr; îl cheamă Vlaicu. Roagă-l frumos pe d. inginer Vlaicu să te ia 'n aeroplan și să te

Cum vorbește un redactor german cu cetitorii săi.

de Dr. Horia Petra-Petrescu

Știu că ne batem joc de multe ori de revistele menite pentru familii — revistele fără de pretenții literare mai înalte. Știu că ne uităm peste umeri la cutare domnișoară sau doamnă dela oate, cari vrea să citească și ele câte ceva, lipăite fiind de busola conducătoare.

Și la alte popoare este așa. Nemții, nemții cei cari nu-și dau seama de ce vorbesc, când vreau să deosească o operă literară zic: „asta-i literatură pentru „Gartenlaube!“ („Gartenlaube“ este numele unei reviste pentru familii răspândită în toate mii de exemplare pe întreg rotogolul păământului) zicând aceasta nu știu, nu vreau să-și dea seama ce putere *culturală* zace într-o revistă de acestea, care-și cunoaște misiunea.

Iată însă cum vorbește un redactor *adevărat*, e *Avenarius* dela revista „Kunstwart“, cu o cetitoare:

Serie revista noastră prea „pe sus?“

Mai deunăzi am primit la redacție următoarea scrisoare:

„Sunt o fată tânără și mi-am dorit de sărbătorile Crăciunului, din toată inima, revista d-voastră. Citesc cu multă bucurie și cu multă râvnă de învățătură zilnic un ceas și jumătate revista“.

Urmează laude la adresa noastră, ceea ce n'are nici o legătură cu problema, care vrem să o tratăm acum, apoi următoarea plângere: „Poate sunt însă prea tânără, prea mărginită la minte pentru cetitul revistei d-voastră. Revista pare, că presupune la cetitorii săi cunoștințe grozav de multe, fiindcă eu stau de multeori în fața unui întineric și n'am pe nimeni să-mi facă lumină.“

Spre pildă Knut Hamsun din numărul . . . Este Hamsun un scriitor nordic? De ar sta tipărit dedesubt cel puțin locul nașterii și țara din care este! Pipăi pe întineric și te năcăjești să cauți pretutindeni, să întrebi pe toți și nimeni nu știe să-ți dea deslușiri. Eu sunt avizată numai la mine în toate câte vreau să le învăț.

„Fii bun, iubite d-le redactor, gândește-te și la cetitoarele tinere și încă atât de prosticele, cărora vrei să le arăți doară cărarea spre tot ce este frumos și mare. Vei culege, de sigur, mulțumite din inimă dela mii de inimi tinere!“

N'am răs cetind scrisoarea aceasta. Nu numai fiindcă este scrisă mult prea prietinos, decât să râzi de ea, ci fiindcă ne atinge, pe noi, oamenii condeiului, punându-ne una din cele mai serioase întrebări, anume întrebarea: „Cum să o fac, dacă cercul cetitorilor mei se compune din oameni de vârste foarte deosebite și de firi atât de deosebite?“ Dacă am fi adăogat, în cazul de față, că Knut Hamsun e un prozator norvegian contemporan, cât de „naivi“, de „țărăgănați“, de „dăscălitari“ ne-ar fi găsit alți cetitori și ar fi exclamat: „Ne

țineți, voi, ăia din redacție, de fete tinere?“ Nouă nu ne sunt indiferente fetele tinere întocmai pe cum nu ne sunt indiferenți domni mai în vârstă, fiindcă din fetele tinere se recrutează mai târziu mamele, cărora le este încredințată prima creștere a generației celei nouă — pe care se razimă speranța noastră, a tuturor. O considerație *specială* însă nu pot lua colaboratorii mei și nici eu, pe lângă toate astea, față de tinerele noastre cetitoare. Nici din motivul, că peste câțiva ani o să ajungă acelea, cari cresc acum, femeii, cari aparțin în cursul întregii lor vieți de aici înainte la „cei-lalți“ cetitori și ar avea motiv să se plângă *ele* atunci: „ne țineți de fete tinere?“

Neînțelegerea unui lucru și rățăcirea este, stimată și iubită d-șoară, și la noi, scriitorii, ca la d-voastră, cetitorii și cetitoarele, noastre, un drept omenesc asigurat. Noi, scriitorii — de câte ori n'am bătut câmpii, de câte ori n'am apucat o cărare, care nu ne-a dus la ținta dorită și câte ținte nu vedem încă nici în ziua de astăzi, unde zac în rariștea de negură! Am mers înainte, fiindcă am fost de credință că cetitorii vor căuta și ei cu noi *împreună*, că vor lucra împreună cu noi.

Vă prețuim prea mult, decât să credem, că voiți numai trecere de vreme și „amuzament“ (petrecanie) și ținem și la noi prea mult, decât să credem, că am putea suferi să jucăm vecinic rolul de oameni, cari servesc spre trecere de vreme, spre „amuzament“ altora. Unii spuneau, că e anost, alții că e ceva de dăscălire la mijloc — aceia au trebuit și trebuie să-și caute alte reviste.

aducă peste Carpați până la Brașov, în vârful Tâmpii. De-acolo te poate arunca tocmai în grădina broscoiului Vlaicu. Și apoi vă veți întâlni voi prin cele ascunzături și ierburi. Și spune-i, că erai și tu odată broscoiu mic ca și el. Dar m'ai văzut pe mine și-ai început să te umfli și — aici poți minți puțin — n'ai crepat ci te-ai făcut și tu... cât mine de mare. Scoate-l frumuseț din lac și cum îl ții cu mâinile, pune-i la ochi o sticlă măritoare, zi-i apoi să se uite la tine și întreabă-l: Ei ce vezi? Și-apoi las pe mine! Are să se umfle, măi brotănele dragă, de are să se facă mai mare decât noi! Și după toate astea puțin mir, puțină cădelnițare nu strică, să vază el, că sfatul a venit dela mine; să-i zici așa: Vlaicule, Vlaicule, voevodul Scheiului, moșu Tisza István, te face deputat“.

Așa a fost povestea cu înființarea „Deșteptării“, în numele redacției căreia subscrie Arsenie Vlaicu al lui Mangra.

Și acest om, mărturisind pe față o politică *contra* politicii poporului românesc din țara noastră are curajul să stea în fața elevilor, cari încă vor fi având gândurile lor și ideile lor și cari nu pot fi ideile d-lui Vlaicu.

Și are curajul să stea între membrii sinodului arhidiecezan și între membrii congresului național bisericesc, titluri, pe cari nu d. Vlaicu și le-a câștigat, ci i le-a dat P. S. Sa mitropolitul. În orice caz numai autoritatea unei înalte persoane, cum este P. S. Sa mitropolitul Mețianu poate să mențină pe d. A. Vlaicu în caraghioasa situație, în care se găsește.

Aceasta ar însemna însă, că avem și noi două stațiuni de telefon fără sârmă: la Oradea și la Sibiu.

Ori, pentru a nu putea face concluzia aceasta, I. P. S. Sa ar trebui să retragă sprijinul, pe care i-l dă d-lui Vlaicu, căci prin el i-l dă și d-lui E. Brote și prin aceasta și călugărului dela Oradea, cel cu pepiniera de broaște! Căci doar și I. P. S. Sa cunoaște fabulele lui Lafontaine.

La adică va trebui să nu fie vorba, stimată domnișoară, numai de revista noastră, ci să ne dăm din principiu osteneala: să fie în patria noastră totul, mai frumos și mai bine, decât este acum și să se formeze în fiecare din noi simțământul: *colaborezi și tu la munca ce se îndeplinește...* Fie cât de frumoasă munca, ea totuși rămâne *nimica*. Munca aceasta însă se ușurează pe zi ce merge, pentru fiecare. Știi d-ta cum se învață limbi străine, pentru cari nu există încă manuale? Știi cum a învățat, spre pildă, Schliepman, arheologul, greceasca homerică sau Bonus islandezaveche? Au luat o parte, după care exista o traducere, au luat originalul și au cumpărat pasagiile, propoziție de propoziție. Li-s'au părut și lor că sunt „mărginiți la minte“ la început, ca și d-tale — nu mergea cu nici un preț cu comparația.

Vei ajunge și d-ta, cu timpul, să pricepi articolele din revista noastră — lucrul va veni dela sine, căci unul va lumina pe celalalt. Dacă nu pricepi nici acum un articol sau altul din revistă, lasă-l liniștit deoparte și citește de-o cam dată numai lucrurile, cari te *interesează*.

Dacă cele necetite, rămân necetite — ești tină încă, și nu-ți va strica proa mult! Poate că vei da cu ochii mai târziu odată de articolele date la o parte și o să te miri atunci, poate, cât de bine pricepi atunci lucrurile. Nu vrei să încerci, d-șoară, sistemul acesta?

Declarație.

Noi subscrișii martori întruniți în urma afacerii de onoare ivite între domnii: Octavian C. Tăslăuanu și Vasile Goldiș pe urma articolului „Cerem d-lui O. Goga să se explice“, apărut în ziarul „Românul“ nr. 29, constatăm, în temeiul codului de onoare, că articolul din chestiune nu este îndreptat împotriva onoarei private a d-lui O. C. Tăslăuanu, ci împotriva activității lui publice, unde codul nu admite satisfacție cavalerescă prin urmare considerăm incidentul de închis.

Arad la 28 februarie 1912.

Ca martori ai d-lui V. Goldiș: Petru Popovici și dr. Justin Marșieu.

Martorii d-lui O. C. Tăslăuanu: Ioan Moldovan și Eugen Goga.

Andrássy despre situație. Contele Andrássy publică următoarele referitor la situația politică:

Aprob hotărârea cuminte a partidului kossuthist de a renunța la mijloacele extraordinare de luptă. Aprob aceasta, deși politica militară a guvernului și azi o găsește greșită și o condamnă fiindcă el a luat angajamente atât de grele fără ca în schimb și consecvent programului său să fi rezolvat chestiunea insigniilor și emblemelor, fără ca — excepționând procedura penală militară — să fi dus cel puțin cu un pas mai înainte chestiunea limbei statului pe terenul serviciului militar.

În împrejurările de acum lupta contra proiectelor militare e cu atât mai puțin îndreptătită cu cât dela prezentarea lor situația externă s'a înăsprit mult și șeful opoziției celei mai îndârjite s'a împăcat cu ridicarea provizorie a contingentului militar. Deoarece în urma acestei declarații opinia întregii camere aproape e ca să se întărească armata, o luptă fără alegere de mijloace contra guvernului n'ar fi îndreptătită decât în cazul unei însemnate încălcări a dreptului comun. Asemenea încălcări însă nu cuprind reformele. Ceeace totuși ne-ar putea jigni se va putea schimba.

Continuarea obstrucției contra reformelor militare prin urmare nu e îndreptătită.

După expunerile acestea la finea articolului contele promite a se ocupa într'un articol viitor de chestiunea: dacă pentru introducerea reformei electorale e îndreptătită o luptă pe viață și pe moarte.

Iată cum știu să raționeze conții — cei mai buni fii ai „statului național maghiar...“ — cari cu această formulă amețitoare își mențin privilegiile lor ținând încă în jug poporul maghiar ca și pe celelalte neamuri.

Când poziția lor e amenințată de fantoma democrației, atunci renunță la revendicări naționale ca și la alte apucături cu cari au reușit să înșele poporul maghiar. Văzând că obstrucția ar face guvernul imposibil și ar grăbi rezolvarea chestiunii electorale au renunțat la luptă de unde poate înțelege cine încă nu a rătăcit de tot că pe acești fii protejați ai neamului maghiar mult mai mult îi doare și pun mai presus interesele lor decât ale națiunii... Poporul maghiar nu înțelege decât prea puțin farsa ce i-o joacă acuma de atâta timp acei vre-o câțiva conți cari au reușit să-l îmbete cu lucruri imposibile. Faptul că cu toate acestea e o opoziție, un grup de oameni cari pe lângă altele vor și democratizarea Ungariei, și pe lângă aceasta în masse se manifesta o nemulțumire față de situația lor lipsită de drepturi, e semnul că domnia celor vre-o câțiva se apropie de sfârșit.

Votului universal i-se pregătește terenul și el va veni cu toate urmările lui chiar de ar turba dușmanii.

Ministrii comuni în Bugapesta. Contele Berchtold Lipót ministrul comun de externe și ca-

valer Bilinski Leó ministru comun de finanțe vor sosi joi dimineața în Budapesta pentru a face cunoștința membrilor cabinetului maghiar. Ziua următoare, vineri, ministrii comuni se vor întoarce în Viena. Contele Khuen Héderváry primul ministru și soția sa vor da joi un prânz în onoarea miniștrilor vienezi.

Ministrul comun de război și șeful statului major în audiență la M. Sa împăratul.

Ministrul comun de război, Auffenberg și șeful statului major, Schemna, au fost primiți mercuri, în audiență la M. Sa împăratul.

Ziarul „Reichspost“ în numărul său de mercuri seara aduce această audiență în legătură cu proiectele militare și cu declarațiile prim-ministrului Khuen făcute în parlamentul ungar, prin cari acesta a pus în vedere opoziției, unele concesii pe terenul militar. În această audiență atât ministrul de război, cât și șeful statului major au atras atenția M. Sale, asupra urmărilor dezastruoase, ce pot să le aibă declarațiile lui Khuen.

Amândoi au declarat, că *întru cât o rezolvare pacinică a acestei chestii nu va fi posibilă, vor fi siliți să abzică din posturile lor*, deoarece cu o interpretare a drepturilor coroanei, ca cea a lui Khuen în parlamentul ungar, simțul lor de datorință nu se poate uni. Totuși ei sunt de credință, că lucrurile nu vor ajunge până acolo, încât ei să fie siliți să abzică, deoarece — după cum se aude — La Schönbrunn a sosit declarațiile lui Khuen, că va retrage declarațiile făcute în parlament.

„Pester Lloyd“ afirmă că prim-ministrul Khuen n'a anunțat nici o retragere a declarațiilor sale și partea aceasta a articolului din „Reichspost“ este luată din vânt.

Din camera ungară. Cu ziua de ieri în camera ungară opoziția a început din nou obstrucția. Cei vre-o șazeci de deputați, aproape numai iusthiști, cari n'au putut fi cumpărați de guvern, au rămas și mai departe pe lângă punctul lor de vedere, și aceasta au dovedit-o ieri. Și fiindcă până acum se permisese ca înaintea ordinea de zi să se discute situația politică, eri când președintele camerei Návay Lajos a încercat să-i lipsească pe iusthiști de acest drept, aceștia imediat au recurs la armele obstrucției tehnice, prin cerere de concediu pe motiv de boală. Înainte de ordinea de zi mai mulți iusthiști au cerut concedii mai lungi decât de 15 zile motivându-le prin sănătatea lor sdruncinată.

Aceste cereri președintele le-a adus la cunoștința camerei. Imediat după anunțare opoziția a cerut votare nominală separată pentru fiecare cerere.

Președintele Návay Lajos a răspuns acestora că în înțelesul strict al regulamentului camerei el prezintă cererile numai exclusiv pentru a se lua la cunoștință, fără a fi obligat ca pentru primirea sau respingerea lor să facă votări nominale.

Această expunere a președintelui a fost primită de partidul justhrist cu mare indignare și cu proteste energice. S'a pornit o discuție dintre cele mai agitate la regulamentul camerei în care un mare număr de deputați opoziționali au infierat aspru cu argumente interminabile procedura nedreaptă a președintelui. Majoritatea la rândul ei a aprobat pe președintele, care a aplicat energic regulamentul camerei.

Discuția regulamentului Camerei a durat până la ora 1, când partidul justhrist a cerut ședință intimă, în care s'a discutat mai departe incidentul care a făcut pe opoziție să recurgă la armele obstrucției și procedura președintelui. Partidul muncii a fost solicitat apoi a-și lămurii punctul său de vedere în chestiunea votului universal. Răspunsul nu s'a dat, opoziția însă a declarat, că va duce lupta până la sfârșit. După acestea ședința intimă s'a închis urmând o pauză de 5 minute. Ședința se deschide apoi din nou. Președintele anunță pentru ședința de mâine reformele electorale. La 2 și un sfert ședința se închide.

Zidurile chinezești ale Ungariei

Ne grăbim mai întâi să liniștim pe aceia, a căror curiozitate ar fi prea mult excitată prin acest titlu. Nu este vorba de vre-o descoperire arheologică a vreunui zid pe pustă sau în altă parte, căci țanțoșii noștri maghiari când au venit acum 1000 de ani din Asia centrală, nu cunoșteau arta construcțiilor. Și nici nu e vorba de ziduri asemănătoare cu celea, pe care chinezii acum vre-o 3000 de ani au simțit nevoia să le ridice împotriva strămoșilor mongoli ai nației dominante dela noi.

Erau acele ziduri chinezești fortificații împotriva barbariei. Pacinicii și civilizații chinezi le ridicaseră ca să se apere de rapacitatea sălbatecă a unor barbari fi-roși.

Zidurile de care e vorba la noi în această fericită Ungarie sunt cu totul moderne și cu totul originale. O specialitate absolut ungurească, ele sunt ziduri menite să oprească intrarea spiritului de peste graniță. Și pentru aceasta au inventat un procedeu cu totul simplu.

Opresc telegramele care nu le convin.

Este drept, că au trebuit să treacă o mie de ani până când urmașii lui Atila să ajungă aci. Este un succes acesta să aduci în sfârșit după o mie de ani o *notă specifică* în civilizația mondială. Dar veți zice: meritul nu este al ungarilor, ci al altora, cenzura a fost practică de numeroase state, mai ales dintre cele așezate spre soare răsare. Ungurii au împrumutat-o.

E drept că meritul descoperirilor nu este una din însușirile cele mai tari ale ungarilor. Dar totuși ei au dezvoltat mai mult ca oricare acest sistem. La urma urmei meritul final și cel adevărat nu este al aceluia care emite o idee ci al aceluia care știe să o cultive.

Ideile se pot naște ori și unde, nu se pot încetățeni, nu pot prinde rădăcini însă decât acolo unde există teren pentru ele, unde educația sau firea a produs un mediu social favorabil în sensul lor.

Și trebuie s'o mărturisim cu toții în privința asta ungarilor noștri sunt un teren incontestabil. Ori-ce ideie de o presiune ori-cât de selbatică găsește la ei o largă îmbrățișare....

*

Dar să revenim la zidurile chinezești. Dl. I. Tzetzu valorosul președinte al societății „Carpații” din București, cu ocazia sălbăticiilor dela Oradea-mare, a trimis I. P. S. mitropolitului dr. Victor Mihali, dela Blaj o telegramă în care și exprimă dorința de a se lua apărarea celor 16 teologi și de a se înființa un seminar rămânesc la Oradea-mare.

Telegrama care ni s'a comunicat prin poștă de către un prieten a apărut în nr. 30 din 8-21 februarie.

O reproducem și aci:

„Excelenței Sale I. P. S. Sale arhiepiscopului și mitropolitului dr. Victor Mihali. „Comitetul societății naționaliste „Carpații”, indignat de cele petrecute cu brații seminariști români dela Oradea-mare, victimele intoleranței șovinistilor maghiari, roagă pe I. P. S. V. ca șef suprem al sfintei biserici române greco-catolice, de sub

coroana sf. Ștefan, să interveniți cu Înalta Voastră autoritate pe lângă cei în drept, și să ocrotiți pe cei 16 bravi români.

„Totodată vă roagă să luați inițiativa înființării unui seminar greco-catolic românesc în Oradea-mare, pentruca fii neamului, cari se consacră înaltei misiuni de preot, să nu mai fie împiedecați a se exprima în dulcea noastră limbă strămoșească și pentru a se încălzi la focul sacru al culturii naționale românești.

„Sperăm că acest călduros apel al societății noastre va afla un viu răspuns în inima iubitoare de neam a I. P. S. Voastre”.

Ioan Tetzcu,
președinte.

Ioan Baboceanu-Droc,
secretar.

Ei bine aceasta inofensivă telegramă a părut prea primejdioasă șefului oficiului telegrafic dela Sibiu.

Prin dorința exprimată de soc. „Carpații” vigilentul paznic al zidului chinezesc din Sibiu, a judecat că siguranța Ungariei este rău primejduită. Și astfel deșteptul „patriot” numai decât și-a amintit de articolul 7 al convențiunii internaționale dela Berna care permite interceptarea oricărui corespondențe și comunicări vătămătoare siguranței statului și fără un moment de întârziere a interceptat telegrama d-lui Tzetzu.

Patria maghiară astfel prin vigilența unuia dintre aleșii săi fii a fost salvată... Șeful biuroului telegrafic dela Sibiu poate să fie ferecit... și-a făcut pe deplin datoria.

Dar ce va zice lumea despre acest procedeu maghiar. O nu vă întrebați. Toată lumea cealaltă e proastă.

Pe acest pământ nu există decât un singur popor ales maghiarii, adică — pardon — două împreună cu jidanii. De aceea se și iubesc atât de mult între ele. Prin urmare opinia cealaltă din afară de zidurile chinezești este cantitate negliabilă. La nevoie când ea s'ar obrăznicii prea mult și ar începe să incomodeze pe „patrioți”, nu avem zidul chinezesc care să o oprească de a străbate până la noi? Slavă domnului doar mai sunt și alți patrioți tot așa de vigilenți ca cel dela Sibiu. Deci de asta nici o grije.

Astfel fiind, propunem decorarea funcționarului dela Sibiu care a salvat statul maghiar a cărui siguranță a fost atât de rău primejduită prin menționata telegramă și a aplicat cu atâta apăsare articolul 7 al convențiunii dela Berna.

Rugăm să i-se dea cea mai înaltă decorație.

O rugare modestă, care nu vă costă nici o oboseală dar Administrației noastre îi poate fi de mare folos. Administrația noastră roagă pe toți cei ce târguiesc și comandă din articolele anunțate în foaia noastră, -- să amintească că firma a cetit-o în ziarul „Românul”.

Memorandul slovacilor

Cu prilejul desbaterilor bugetului din anul trecut în discursul său rostit în ședința camerei dela 24 martie 1911 primul-ministru contele Khuen-Héderváry a provocat naționalitățile din Ungaria, că acestea eventualele lor doleanțe să le prezinte lui și el, primul-ministru, se va nizu să le asaneze. În baza acestei provocări partidul național slovac a compus un memorandum în care a înșirat toate doleanțele pe teren cultural ale poporului slovac. O delegație a și prezentat primului-ministru acest memorandum, însă până azi ei n'au primit nici un răspuns.

Din cauza aceasta partidul național slovac a pulicat acest memorandum și în limba ungurească, ca astfel și ungurii să cunoască aceste doleanțe ale slovacilor.

Memorandul tratează în mod amănunțit doleanțele fraților slovaci și arată într-o lumină caracteristică politica guvernului unguresc față de naționalități.

Acest memorandum pornește din acel punct de vedere principiar al partidului național slovac, că articolul de lege votat în chestia egalității naționalităților constituie o lege fundamentală cardinală a constituției noastre, care nu poate suferi modificări, fără a se vătămă constituția. Această deplină egalitate a naționalităților, după alineatul al doilea al introducerii acestei legi „singur numai în chestia folosinței oficiale a diferitelor limbi existente în țară poate fi supusă unor reguli deosebite”. Articolul XLIV din anul 1868 asigură naționalităților din patrie egalitate nelimitată pe teren cultural iar ministrului instrucțiunii publice i-se impune datoria, că în instituțiile statului să se îngrijească de aceea, că membrii oricărei naționalități din patrie, cari trăiesc în masse compacte să poată fi instruiți în limba lor maternă până când ajung în academie. Fiindcă naționalitatea slovacă se compune din cetățeni cari trăiesc în masse mai mari, peste întreg ținutul din nord, dela Pojon până la Cașovia, numărând peste 2 milioane și jumătate suflete, dreptaceea memorandumul consideră ca vătămător, din punct de vedere al egalității naționalilor, §-ul 17 al art. de lege XXVII din 1907, care permite pe școli numai inscripții făcute în limba ungurească, precum și §-ul 18 al acestei legi, care și în școlile nemaghiare dă drept ministrului instrucțiunii la aceea, că dacă acea școală este cercetată de câțiva elevi unguri, sau dacă părinții ori tutorii elevilor unguri doresc instrucția în limba ungurească, și pentru aceștia să poată ordona limba ungurească ca limbă de propunere.

Pentruce nu aplică ministrul acest ordin și pentru copii nemaghiari? Sau în ce fel poate fi respectată în cazul acesta paritatea?

Dar planul de învățământ al ministrului instrucțiunii este vătămător și pentru motivul, că §-ul 16 al art. de lege XXVII din 1907 declară ca obiecte obligatoare de învățământ pentru școlile elementare cele cuprinse în §-ul 55 al art. de lege XXXVIII din 1868.

Iar întrucât în școlile nemaghiare numărul acestor obiecte de învățământ sporește cu unul, de oarece afară de limba maternă și propunerea limbei ungurești este obligată, numărul obiectelor obligate de învățământ se urecă la doisprezece, cari săptămânal, conform §-ului 52 al art. XXXVIII din 1868, trebuie propuse în cel puțin 25 ore.

Dar ordul orelor e deadreptul înspăimântător, dacă vom căuta modul de împărțire al orelor de instrucțiune referitoare la cele 5 obiecte de învățământ amintite în ordinul ministerial. În școlile cu un singur învățător, cari formează majoritatea absolută a școlilor populare, dintre 22½ ore de instrucțiune pe săptămână ordinul ministerial pretinde 13 ore de instrucțiune pentru limba ungurească, așa că pentru celelalte patru obiecte de învățământ se vine numai 9½ ore pe săptămână. În modul acesta școlile populare încetează de a mai fi institute de instrucțiune populară, în care copii poporului ar putea să-și câștige cunoștințele necesare pentru susținerea vieții și a traiului lor greu. Ei pur și simplu se fac instrumente ale instrucției limbei ungurești, cari instrumente însă nu-și ajung scopul dorit, ci ele mai curând produc neștiință și astfel potențiază mizeria poporului.

Caut

Un candidat de avocat

cu praxă, care să între în cancelarie cu 1 sau cel mult 15 Martie. Condițiunile favorabile.

Dr. Virgil Radesiu,
advocat.

Caut

Un candidat de avocat

care află aplicare imediată.

Dr. Ștefan Rozvany
advocat, Marosillye.

Un tinăr inteligent,

notar diplomat, cu purtare bună, vorbește limba română, maghiară și germană perfect, carele având o praxă e apt a conduce un oficiu notarial caută în ținut curat românesc un post de subnotar sistemizat, undeva putea fi asigurat, în cel mai scurt timp și pe orice cale, va ajunge la un post de notar.

Eventualele oferte sunt a se adresa Administrației acestui ziar.

Nr. 5978/1912 Februarie 6.

PUBLIKAȚIUNE.

Se publică spre cunoștința amatorilor că, în ziua de 5 Martie 1912, ora 9 dimineața, se va ține licitațiune în București la Pirotechnia Armatei pentru darea în întreprindere a reparației învelitoarei la 2 magazii cu munițiuni de infanterie și artilerie ale Depozitului Central de Munițiuni de război în valoare totală de 7000 lei, iar în ziua de 6 Martie 1912 pentru darea în întreprindere a reparației învelitorilor de tablă la magaziiile cu munițiuni ale Depozitului Central de munițiuni de război în valoare de lei 300000.—

Licitațiunea se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 72—83 din legea asupra contabilității publice a Statului și condițiunile generale și speciale de ordine și administrație.

Garanția provizorie, prevăzută în condițiunile speciale de ordine și administrație, se va depune la casa de depuneri și consemnațiuni, iar la licitațiune se va prezenta numai recipisa.

Ofertele, însoțite de garanția în numerar sau efecte în natură, nu vor fi primite.

Dosarul special compus din: plan, devizi și caietul de sarcine special etc. se poate vedea de doritori, în orice zi de lucru, la Pirotechnia Armatei, dela ora 8—11 a. m. și dela 2—5 p. m. afară de Sâmbetele după amiază.

„DEGANIN“

(scutit prin lege)

este cel mai bun prav pentru stărpirea insectelor de bucătărie, magazine etc.

1 pachet de 1/2 kgr. costă numai 1 cor. 50 fileri.

Probați odată și vă scăpați de ele, când nu veți mai fi surprinși să aflați moarte în mâncare!

F. A. DEGAN, Fiume
Postafiók 163.

**BIENETH
IGNÁCZ**

ARAD, Szabadság-tér nr. 15.

Atrag atențiunea on. public și recomand magazinul meu bogat asortat cu tot felul de pielării din patrie și străinătate. Comandele din provincă se execută prompt și conștiințios. Pregătesc părți superioare moderne pentru ghete.

Telefon nr. 828.

IACOB ȚEPENEU

PIETRAR ȘI SCULPTOR
FEHÉRTEPLOM (BISERICA-ALBĂ).
STR. ȘTEFANI No. 2.

Proprietar de ocne: TEOFIL POPOVICIU

Mare magazin și atelier de pietrii mormântale precum: lucruri de marmoră, granit, laborator, piatră de năsip, etc. Lucrez și în provincă. — Prețuri moderate.

Brânză săcuiască desert

veritabilitate garantată (specialitate).

Brânză de prima calitate în burduf și vană ::

oferă fabrica de brânză de oaie din Ardeal

CAROL ALBRECHT
NAGYSZEBEN, Burgergasse 13—15

Listă de prețuri și modele gratuit și franco.

KOHN JAKAB

VĂPSITOR ȘI ZUGRAV.

ARAD, STR. WEITZER-JÁNOS 17.

ANGAJEAZĂ ORICE LUCRARE DE SPECIALITATE. EXECUȚIE SOLIDĂ CU PREȚURI SCĂZUTE. LUCRĂRI PENTRU PROVINCIE SE EXECUTĂ PROMT ȘI ELEGANT.

Licitație
concesionată
de autorități

Hoffmann
Sándor

ARAD, (Palatul teatrului).

Telefon nr. 10.

Vinde

în cantități mari și pe prețuri foarte reduse articole de ::

calitate bună

Cu bani gata va avea rara ocaziune a-și procura orice pe prețuri ce se vor stabili prin învoială obiectele ce ar dori.

Săptămâna aceasta dan-dele și cordele ce au mai rămas.

Vânzarea nu va ține decât scurt timp.

23 metri pânză 6—6.50, 7—7.50.

Calitate corespunzătoare ori cărui scop.

Șifonuri Schroll de toate calitățile, albituri pentru masă, măsaie și șervete cu prețuri scăzute.

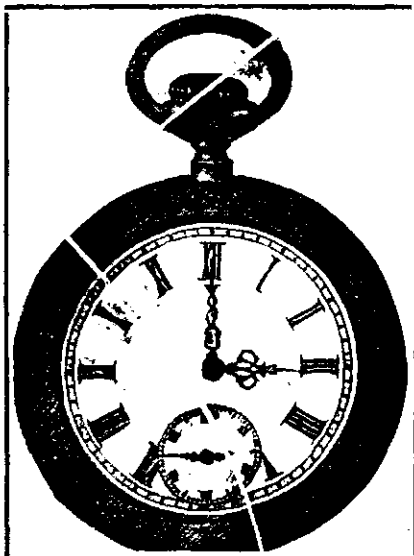
Pardesiu pentru dame 7.50—9.50 fl. Se găsesc de toate culorile.

Pelerine pentru fete începând dela 2.50 fl.

Rog priviți galantarele mele.

Jupoane de postav pentru femei 2.50 fl. Preț de reclame mai fine 3.50—4.75.

Ciorapi negri și șiripeastru copii pe prețuri uimitor de scăzute.

Cele mai bune **oroloage**
 Cele mai solide și **juvaericele**
 cele mai moderne
 atât pe **bani gata, cât și în**
rate pe lângă **chezășie de 10**
ani cu prețuri ieftine, liferează cea
 mai bună prăvălie în aceasta privință
 în întreaga Ungaria

Brauswetter János

orologier în Szeged.

Catalog cu 2000 chipuri, se trimite gratuit.

Notez, că numai aceia vor primi catalogul gratuit, cari îl cer cu provocare la ziarul „Românul” (ad. scriu că au cetit anunțul în „Românul”). Corespondențele se fac în limba maghiară, germană și franceză.

Parfumurile cele mai moderne și totfelul de cosmetică se găsesc la :

— **drogeria** —

bine asortată „Angyal”

Török Andor és T-sa

Arad, Andrásy-tér 20.

Folosește Doamnă

„**Crema Margit**” a lui **Földes**
 ca fața să-ți fie curată, tineră și plăcută

„**Crema-Margit**” este materia cea mai plăcută de înfrumusețare a doamnelor din elită și este cunoscută în toată lumea. Putere neîntrecută, stă în compunerea ei norocoasă, pielea o întinereste și rezultat favorabil se poate vedea în decurs de câteva ore.

Deoarece „**Crema-Margit**” o imitează și falsifică, Vă rugăm a cere numai în cutii închise cu marca originală, pentru că numai pentru aceia își ia orice răspundere fabricantul.

„**Crema-Margit**” e nestricăcioasă, nu conține untură, compoziție neamestecată, care în străinătate a produs mare senzație.

Prețul 1 cor. ◀ Săpun Margit 70 fil, ▶ Pudra Margit 1.20 cor.

FABRICA:

Laboratoriul lui Földes Kelemen

A R A D.

Cereți și răspânziți

„ROMÂNUL” și „POPORUL ROMÂN”

pretutindeni!

Recomandăm

≡ atelierul (salonul) nostru de croitorie ≡

bine aranjat cu tot felul de stoffe moderne atât din patrie, cât și străinătate precum: engleze, franceze și scoțiene, în depozit mare, lucru solid și punctuos pe lângă prețuri moderate.

On. domni din provincă să binevoiască a ne aviza prin o carte poștală, noi în spesele noastre, vom călători la locul chemat. Rugăm binevoitorul sprijin al inteligenței române.

Cu deosebită stimă:

PETRICĂȘ și ANCA maeștri croitori.

CLUJ, strada Kossuth Lajos, nr. 24 etaj. I.

Primul deposit românesc de

piane,

pianine și

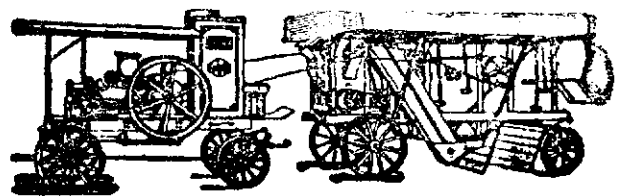
armoniiuri

al profesorului de muzică **T. POPOVICI** în Sibiu strada Cisnădiei nr. 7 (vis-à-vis de otelul „Impăratul roman”), aranjat cu instrumente din cele mai bune fabrici. Impachetarea și transportul sunt gratuite.

Prospecte și informații se dau gratuit.

400 decorațiuni și 36 premii de stat.

Motoare „OTTO” orginal.

Locomobile de benzin și Garnituri de trierat cu motoare complete. Motoare de sine mișcătoare. Motoare de ulei brut și gaz sugător

construște în cele mai bune condițiuni

LANGEN & WOLF

FABRICĂ DE MOTOARE.

Filliala: Timișoara-Iosefin, Stada Bonnaz No. 12.

Cereți gratis cataloage și prețuri curente!

Se caută reprezentanți solizi!

Peste 106.500 bucăți funcționează în toată lumea!

Cea mai veche și mare fabrică de motoare din lume!

Cinci fabrici cu aproape 8000 lucrători și funcționari!

Atențiune!

Toate familiile românești cari au lipsă de cafea bună sunt rugate a comanda din Fiume numai dela firma românească **F. A. Degan**, care poartă mare luptă cu concurenții străini și se cuvine să-l încurajăm fiind singurul român care a înțeles acolo lipsa unei firme românești.

Extras din prețurentul firmei **F. A. Degan** din **Fiume** (postafiók nr. 163.)

Nr.		1 Kgr. 5 Kgr.	
		Cor. fil	Cor. fil
	Cafea crudă (neprăjită)		
1	Santos fină și aleasă *)	3.—	15.—
10	Cuba fină	3.40	16.50
12	„ mai fină	3.50	17.—
14	„ cea mai fină	3.60	18.—
15	„ mărgele	3.50	17.—
16	„ specialitate	3.80	19.—
21	Iava aurie I-a	3.50	17.50
24	Ceylon fină	3.60	18.—
26	„ mărgele plantație	4.—	20.—
28	Mocca arabă (adevărată)	3.80	19.—
106	„Victoria“ (din 3 soiuri)	3.80	19.—

*) Unii comercianți vând cafea Santos colorată „lavé“ sub numirea de Cuba, Jamaica, Portorico, etc. ca să apară ieftină. — Degan însă nu profită de nepriceperea nimănui.

Pachetele se expediază cu posta de 5 kgr., franco și cu rambursă, în cari se poate alătura și „Deganin“, Tea, Mandule, Stafide etc.

Cereți prețurent românesc gratis!

La tipografia „CONCORDIA“ din Arad, strada Zrinyi nr. 11a se află de vânzare frumosul roman, scris de marele filo-român BJÖRNSTJERNE
::: BJÖRNSON :::

■ „MARY“ ■

Traducere liberă de HOREA PETRA-PETRESCU.

Prețul unui exemplar 1 cor. + 10 fileri porto.
La comande de 10 exemplare se expediază franco. :: Pentru România și străinătate 1.20 Lei + 20 bani porto.

Fondat în anul 1885.

Fondat în anul 1885.

„TIMIȘANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN TIMIȘOARA.

Centrala: Timișoara-centru (Belváros) Piața Balázs-tér Nrul 1 (Palatul Mocsonyi).

Filialele: Buziaș, — Recaș, — Giacova, — Delta. — Vinga. ::

Capital propriu 2,600.000 cor. Depuneri 5,500.000 cor.

Telefon: Centrala, Direcțiunea: Nrul 510. :-: Contabilitatea: Nrul 1149. Filiala Buziaș Nrul 10.

„ Filiala Recaș Nrul 14. Filiala Giacova Nrul 16. Filiala Delta Nrul 26. Filiala Vinga Nrul 16.

Depuneri spre fructificare, despre cari eliberează libel. Administrează depuneri cu case de economizare.

■ ■ ■

Plătește deponenților după mărimea sumei depuse 4 și jumătate și 5 procente interese, fără nici o detragere.

■ ■ ■

După toate depunerile contribuția (darea) de interese o plătește institutul separat.

Depuneri până la 10.000 cor., după starea casei se plătesc și fără abziere.

■ ■ ■

Escomptează cambii și acordă credite cambiale cu acoperire ipotecară.

■ ■ ■

Dă avansuri pe efecte publice (Lombard).

■ ■ ■

Acordă împrumuturi ipotecare pe case de închiriat și pe proprietăți de pământ.

Credit pe ipotecă, pe
cambii și pentru ofi-
: cianți mijlocește :

**HERZOG
SÁNDOR**

ARAD, str. Weitzer János nr. 15.

Nr. telefonului 376.

Dacă suferi în dureri de stomac,

dacă ești lipsit de apetit, dacă ți-e rea mistuirea
sau dacă ai dureri cari provin din aseasta, cum
sunt dureri de dinți, sgârsciuri, arsuri, apăsare
în stomac, iritație de vomare, greață, răgăieli, etc.
folosește:

**Purgativul de fiere (epehajtó) de
Rozsnyai,**

care e cel mai bun mijloc pentru vindecare în
vreme scurtă, chiar și în cele mai neglijate cazuri
de boală.

O sticlă costă 40 fleri; o duzină 4 coroane
80 fleri.

Se capătă la singurul preparator

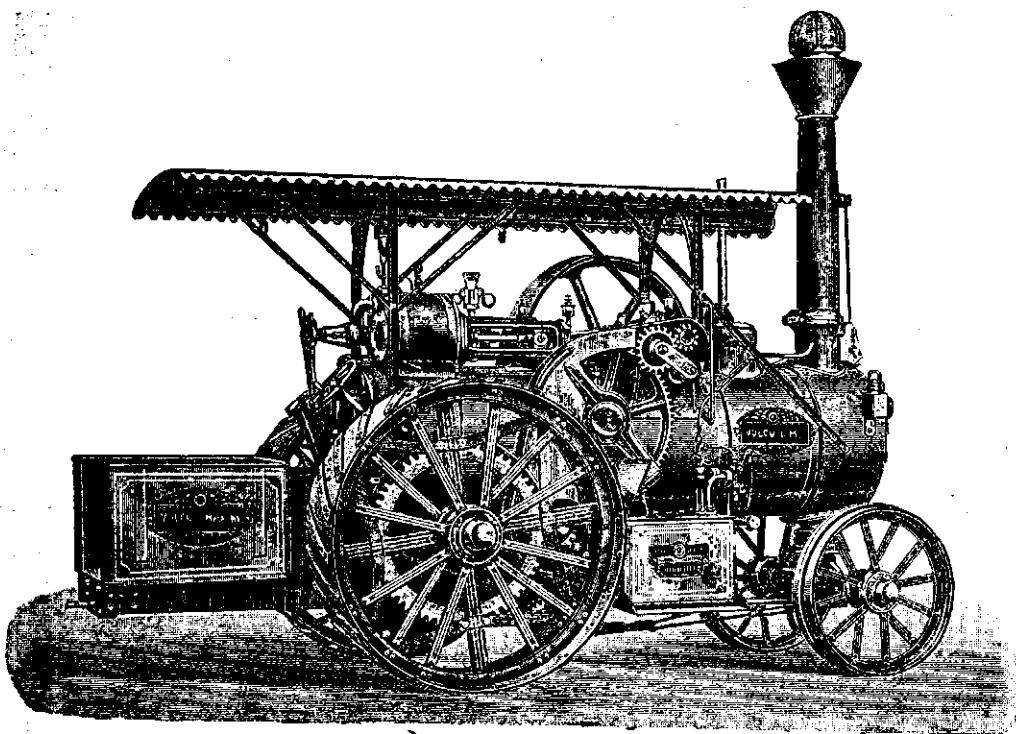
Farmacia

ROZSNYAY M.

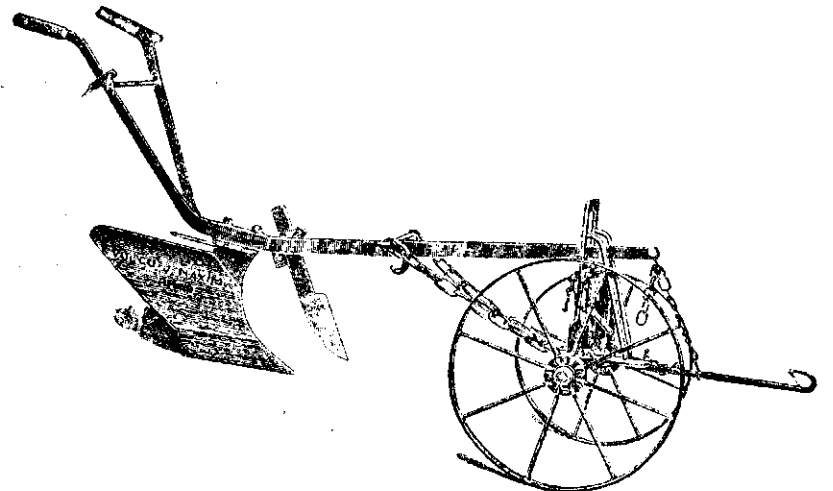
A R A D.

MAXIM I. VULCU

fabricant de mașini, A R A D, strada Fábían László nrul 5—6. Telefon nr. 608.

Schimbarea locomobilelor de treerat, să umble singure,
o efeptuesc în prețuri moderate. După sistemele cele
mai practice și cunoscute cu lanț, cu roate, și cu
ransmission.

Toffelul de mașini pentru agricultori, precum: pluguri, grape, mașini de semănat, de tăiat nutreț, de secerat, batose
complete de treerat cu aburi; Motor de oleiu brut sau cu benzină. Mai departe instalez toffelul de mori cu abur, mo-
toare sau mori de apă, joagăre sau ferestreu, țiglarie și alte stabilimente mecanice tehnice după cele mai noi și mai
moderne și bine recunoscute sisteme. A se adresa la firma VULCU I. MAXIM, ARAD, str. Fábían László, lângă gara mare.

Nouă tipografie românească în Arad, strada Zrinyi Nr. 1a.

Tipografia „Concordia”

atelier tipografic al ziarului „ROMÂNUL” și al
foii populare a partidului, „POPORUL ROMÂN”

Anunță cu adânc respect onoratului public românesc în-
trarea sa în activitate, în serviciul cultural al neamului,
stând la dispoziția comitetului nostru național. :: ::

Provăzută cu aranjament tehnic modern, care
îi dă putința să execute lucrări alese și
○ ○ artistice în ale tipografiei, ○ ○

Tipografia „Concordia”

are afară de mașina mare, cu care se tipărește
organele publicistice ale partidului nostru națio-
nal, încă două mașini, noi, apte pentru executarea
celor mai fine lucrări grafice :: :: :: ::

Tipărituri de bancă, tot soiul de tipărituri pentru birouri
avocațiale, invitații, anunțuri și orice fel de tipăritură se
execută solid, frumos și se compută cu prețuri moderate la

Tipografia „Concordia”

Roagă onoratul public românesc pentru binevoitorul sprijin.

Telefon pentru oraș și interurban Nr. 750.

„ALBINA“ institut de credit și economii în Sibiiu.

A XXXIX-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1911.

ACTIVE.

CONTUL BILANȚULUI.

PASIVE.

	Coroane	fl.		Coroane	fl.
Cassa în număr	221,693	50	Capital societar:		
Monete	2,340	53	15,000 acțiuni à Cor. 200	3.000,000	—
Cambii de bancă	16.656,594	98	Fondul de rezervă al acționarilor	770,000	—
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	7.615,195	28	Fondul de garanție al scrisurilor fonciare	500,000	—
Impr. ipot. în scrisuri fonciare	11.556,198	41	Fondul special de rezervă	95,577	29
Impr. hipotecare în număr	433,978	97	Fondul de pensii al funcționarilor	758,250	90
Credite de cont-curent	7.552,128	47	Depozite spre fructificare	24.815,383	53
Credite personale	1.455,042	80	Fondul „Parteniu Cosma“	42,218	—
Avansuri pe efecte publice	53,350	—	Scrisuri fonciare cu 5% în florini în circulațiune	612,000	—
Casele institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	600,974	77	Scrisuri fonciare cu 5% în coroane în circulațiune	6.404,000	—
Efecte publice	3.549,098	—	Scrisuri fonc. cu 4½% în circul.	2.416,000	—
Acțiuni dela diverse bănci	204,250	—	Scrisuri fonciare eșite la sorți în circulațiune	248,500	—
Efectele fondului de garanție al scrisurilor fonciare	495,990	—	Cambii de bancă reescontate	6.091,524	43
Efectele fondului de pensii al funcționarilor institutului	251,215	—	Diverse conturi creditoare	3.982,433	53
Interese după efecte	33,475	70	Dividende neridicate	3,436	—
Mobilier, amortizat	—	—	Interese anticipate pro 1912	315,255	52
Interese transitoare restante și debitori	13,963	35	Interese transitoare de scrisuri fonciare	140,263	75
			Profit net	500,646	81
	50.695,489	76		50.695,489	76

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DEBIT.

CONTUL PROFIT și PERDERE.

CREDIT.

	Coroane	fl.		Coroane	fl.
Interese:			Interese:		
pentru depoz. spre fructificare	1.000,711	16	dela cambii de bancă	757,438	51
pentru scrisuri fonciare	394,507	69	dela cred. camb. cu acop. hip.	381,628	34
pentru impr. luate pe efecte	31,148	17	dela imprum. hipotecare	720,859	34
Spese:			dela efecte publice	145,101	78
Salare	214,512	09	dela credite personale	149,588	12
Bani de cvartir	39,480	—	dela credite de cont-curent	221,293	28
Imprim. registre, porto div.	42,668	80	dela avansuri pe efecte	3,472	22
Marce de prezență	10,144	—	Proviziuni	10,099	19
Contribuțiune:			Chirii	16,451	92
directă	73,740	61	Profit la monete	1,697	75
10% dare de inter. dela dep.	100,071	12			
Profit net	500,646	81			
	2.407,630	45		2.407,630	45

Sibiiu, la 31 Decembrie 1911.

Cosma, m. p. director executiv.

Iosif Lissai, m. p. contabil-șef.

DIRECȚIUNEA:

Dr. E. Roșca, m. p.

St. Stroia, m. p.

A. Lebu, m. p.

Dr. Beu, m. p.

Dr. L. Lemény, m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiiu, la 15 Februarie 1912.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Mateiu Volleanu, p. m.

Dr. V. Bologa, m. p.

Ioan Henteș, m. p.

Victor Fincu, m. p.

E. Verzar, m. p.